

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis conone [et] filio ei[bus] mar. Cap[itulum]. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

res aquitanie inuassent: a karolo cui exercitu missus eos uirriter debellauit: magnaq; illis i ficta strage eisdē a septimanie inuasionē potē res deiecit. Reuersus autē p̄ uictorie gratiarū actione deo agenda in territorio lugdunū. nouū monasteriū cōstruxit in uale: uidelz gelonio: qd̄ r̄ vberi? dorauit: r̄ in noīe saluatoris titulauit ac ibidē monachos r̄ uirgines ancillas xp̄i reclusit: ubi r̄ duas sorores suas uirginatē professas collocauit. Deinde obtenta a karolo licētia ep̄o decetero militandi in eodē monasterio se incluserit anno dñi. cccccccxi. in festo ap̄to: u. Lūi sancti? rex lignū dñice crucis: qd̄ de hierusalē attulerat liberaliter p̄ munere p̄cessit. Cui lelinus ergo monachus fact? p̄funde humilitatis r̄ pacificē fili? ad modū effectus est: oēmz obedienditā in cunctis minimis r̄ uilib? officiis adimplere curabat: orationib? r̄ ieiunijs in sisebat: r̄ miraculis clarebat. Cū die quadā panes coquere deberet: r̄ hora tardior esset: tū menz ne fratres scādalsarenē ex mora: furnū purgare cupiēs: r̄ scopā ad purgandū paratā nō habēs: repēte incēsum clibanū intrauit: quē suo scapulari purgauit: cineresq; manib? expulit: r̄ tā corpe q̄ uestib? oīno inustus extens: coctos panes sine mora fratrib? appoztauit. Nūq; frigida r̄ solo pane etiā in hyeme multo tēpore usus fuit. Obiit? sui p̄sci? diē dormitiōis eius abbat? r̄ fribus p̄dixit: r̄ regi karolo p̄ litteras scripsit. Sicq; diuinis sacramētis monit? v. kalen. iunij in pace q̄euit: sepult? in eodē cenobio: quod eius noīe dī monasteriū guillemense insi gnibus miraculis clarus.

De sanctis conone r̄ filio ei? mar. Cap. lxxij.

Conon martyr eius

filio suo ānoꝝ xij. passus est in nicomedia hisaurie ciuitate tēpore aureuliani impatoris sub comite domitiano. Hic sc̄tus de uero filii cuius nomē nō exprimit? percauit: qua defuncta in castitate p̄māsit: r̄ cū filio suo religiosam uitā duxit: necnō miraculoꝝ gl̄ia claruit. Nā fluitū supra locellū suū currētē qui p̄pter ipetū nimitū transiri nō poterat: aquis fecit immobilē: r̄ orōne sua usq; ad certū tēp̄s uia multis trāsudatib? p̄buir. Altas etiā cū idem fluit? aluēū suū egressus aquis inūdātib? excicato natural? aluēo se extēderet: r̄ agros plurimos inūdaret: orās ad aluēū r̄ cursum p̄istitū in xp̄i noīe redire fecit. Ingressus q̄ domitiano comes nicomedia sc̄ti cononē tāq; xp̄ianū reueri iussit. Et cū sacrificare noller: eidēq; acer r̄ rima supplicia minaret: ille nolēs sine filio gl̄iarū uicū natū duodenē ut xp̄ianū comiti erhiberet: postulā s eū ad cruciat? secū admitti. Quos index in craticula iussit extendi r̄ prunis suppositis oleū desup in fundi. Et cū dudū uolutati in columes p̄māssent fecit eos in sartagine succ

cēsam mitti. Et dū neq; sic uinci potuissent: mā daut illos appētos flāmis subter missis exurit: manusq; illoꝝ malleis corūdi. Qui dū orantes psallerēt celesti eos uoce uocāte sp̄m emiserūt: septē a frīb? i nicomedia ciuitate. iij. kal. iunij.

De sanctis sifinnio martyrio r̄ alexandro martyribus. Cap. lxxij.

Sifinnius martyr eius

r̄ alexāder martyres apud uallēannoniā passi sunt. Hi genere suo greci: ciues cappadoces mediolanū ueniētes a sc̄to ambrosio ep̄o honorifice suscepti: r̄ cū eodē aliqñ tpe demorati: inde tridentū uenerūt: ubi a sc̄to uigilio ep̄o sifinni? archidiaconus: martyri? lector: r̄ alexander ostiari? ordinari: atq; ab eodē ad predicandū gentib? directi sunt. Qui uallēannoniā ingressi xp̄m euangelizabāt. Cūq; in uico medo eccl̄iam cōstruxissent: r̄ multos cōuertissent: a rusticanis sarturno sacrificatib? p̄ terre frugib? imperrādīs tenti sunt: ut r̄ ipsi immolarēt. Qd̄ dū facere recusarēt: p̄io durū? celi sunt: deinde sifinni? tuba erea capite illius r̄ securi cōfossus exspirauit. Martyri? hō capite securib? uulnerat? et sudibus trāsforat? cū ducere ad idolū occubuit. Quoz duoz corpa cū alexāder sibi collo sp̄o sita deferrerē tumultanda a paganis surrepta a simulachrū in ignē pietra sunt. Ipe hō alexander usq; ad mortē flagellat? martyriū p̄sumauit. Quoz aut uinbra nigerrima torā regionē obtegit: r̄ fulmina crebra terrā p̄cusserūt: ita ut multi gentiliū territi cōuerterent. Sed q̄ corpa a sancto ep̄scopo uigilio tridentē sepulta sunt: qui passi sunt. iij. kalen. iunij. hec ado.

De sancto maximo ep̄o. Cap. lxxij.

Aleximius ep̄s treuerensis

his tpe cōstantij augusti claruit. Hic nobilis pietatorū ciuis exstitit: cui? urbis frater hui? maxeti? p̄t̄fex fuit. Ipe aut maximi? relicta domo p̄na treueris deuēit: ubi clerice? fact? deo famulari cepit: inde ad ep̄atū ip̄i? ciuitatē diuina reuelatiōe p̄mor? Cū em̄ qdā q̄rtac? uir scripsisset in eccl̄ia sc̄ti eucharij nocte oraret: ipse sc̄tus eucharj? sibi appuit: eiq; mādauit: ut maximo nūciaret ip̄m in ep̄atu agritio treueren. tūc antistiti successurū. Angelus dñi etiā eidē agritio in extreme mis posito p̄uisus iussit: ut maximū post se eligendū p̄p̄o p̄te dei mandaret: qd̄ ille p̄fecto eo q̄ migrāte p̄p̄s monita diuina adimplere curauit. Sicq; maximi? ep̄s elect? est. Ad hūc uirū dñi arhanasi? alexādrin? ep̄s p̄secutionē ostantij fugiēs adijt: r̄ ab eo honorifice suscept? benigna q; humanitate p̄tractat? est. Hic etiā dū t̄rer romā cū brō martino nōdū ep̄o: uisus a sinum eoz sarcinas deferētē inuassit r̄ deuorauit. Cui sc̄tus Maximinus in xp̄i noīe iussit. ut uis